КЛАСОВЕ. ДЕФИНИРАНЕ. ОБЕКТИ. КОНСТРУКТОРИ. УКАЗАТЕЛИ КЪМ ОБЕКТИ НА КЛАСОВЕ. МАСИВИ И ОБЕКТИ.

гл.ас. д-р. Нора Ангелова

КОНТРОЛНА ЛЕКЦИИ 1

Дадена е структура от данни Book с две полета - name (до 30 символа) и author (указател към тип char).

Дадена е структура от данни Student с две полета - fn (цяло число) и указател към книга.

- Дефинирайте 2-те структури от данни
- Дефинирайте масив от указатели към студенти - list с максимален размер 30.
- Инициализирайте първия елемент на масива
- Изведете на екрана името на автора на книгата, която е притежание на първия студент.

PEWEHME

```
struct Book {
  char name[30];
  char* author;
};
struct Student {
  int fn;
  Book* studentBook;
};
```

PEWEHNE

```
Book bk;
cin.getline(bk.name, 30);
bk.author = "Author Name";
Student st;
st.fn = 12345;
st.studentBook = &bk;
Student* list[30] = \{\&st\};
cout << list[0]->studentBook->author;
```

В езика C++ има стандартен набор от типове данни като int, double, float, char, string и др. Този набор може да бъде разширен чрез дефинирането на класове.

Дефинирането на клас въвежда нов тип, който може да бъде интегриран в езика.

Класовете са в основата на обектно-ориетираното програмиране, за което е предназначен езика C++.

Може ли да използваме структура rat като тип данни рационално число?

- Подобни на структурите
- С допълнителни ограничение по отношение на правата за достъп

НАПОМНЯНЕ - АБСТРАКЦИЯ

Идея: методите за използването на данните се разделят от тяхното представяне.

- 1. Всяка програма се проектира така, че да работи с "абстрактни данни" данни с неясно представяне.
- 2. Представянето на данните се конкретизира с помощта на множество функции конструктури, селектори (гетъри), мутатори (сетъри), предикати.

НАПОМНЯНЕ

Абстрактен тип данни - тип данни, за който се изисква скриване на реализацията на типа и неговото "поведение" се дефинира от множество от данни и множество от операции.

 Всяко ниво използва единствено средствата на предходното

Какви са предимствата?

```
struct rat {
   int numer;
   int denom;
};
```

две полета: numer - числителя denom - знаменателя

двете полета се наричат **член-данни на структурата**

- Конструктори
 Конструкторите са член-функции,
 чрез които се инициализират
 променливите на структурата.
- * Те винаги имат за име името на структурата.
- * Не се указва тип на връщания резултат.

КонструкториКонструктор без параметри

```
struct rat {
    ...
    rat();
};
```

Нарича се **конструктор по подразбиране**

• Конструктори

```
rat::rat() {
  numer = 0;
  denom = 1;
rat number;
// number се инициализира с
   рационалното число 0/1
```

приложение операции примитивни (основни) операции конструктори, извличане и промяна на данните

КонструкториКонструктор с параметри

```
struct rat {
    ...
    rat(int, int);
};
```


• Конструктори

```
rat::rat(int x, int y) {
  numer = x;
  denom = y;
rat number(3,4);
// number се инициализира с
// рационалното число 3/4
rat number2(4,5);
// number2 се инициализира с
// рационалното число 4/5
```

приложение

операции

представяне на данните

Мутатори (сетъри)Член-функции, които променятчлен-данните на структурата.

```
struct rat {
    ...
    void setNumer(int);
};
```

```
void rat::setNumer(int x) {
  numer = x;
}
```

приложение

операции

представяне на данните

 Функции за достъп (гетъри)
 Член-функции, които извличат информация за член-данните на структурата.

Тези функции не променят член-данните на структурата.

```
int getNumer() const;
};

int rat::getNumer() const {
  return numer;
}
```

приложение

операции

представяне на данните

• Операции

```
struct rat {
};
rat multRats(rat const & r1, rat const & r2) {
  rat r(
    r1.getNumer() * r2.getNumer(),
    r1.getDenom() * r2.getDenom());
  return r;
```

• Спецификатори за достъп

```
struct rat {
 private:
   int numer;
   int denom;
 public:
   rat();
   rat(int, int);
   int getNumer() const;
   int getDenom() const;
};
```

• Дефиниране на клас

```
class rat {
 private:
   int numer;
   int denom;
 public:
   rat();
   rat(int, int);
   int getNumer() const;
   int getDenom() const;
};
```

- По подразбиране членовете на структура имат public достъп
- По подразбиране членовете на класовете имат private достъп

• Обекти

```
Екземпляри на класа/структурата
<дефиниция-на_обект_на_клас> ::= <име_на_клас> <обект>
[=<име_на_клас>(<фактически_параметри>)]опц
{,<обект>[=<име_на_клас>(<фактически_параметри>)]опц
}opc
{, <обект>(<фактически_параметри>)}опц
\{, < observed = < seve_дефиниран_observed \}
<обект> ::= <идентификатор>
Пример:
rat chislo, chislo2=rat(1,7), chislo3(-3,4);
са обекти инициализирани съответно с рационалните числа:
0/1, 1/7, -3/4
```

• Капсулиране на информация

Спецификаторът private, забранява използването на член-данните numer и denom извън класа.

Процесът на скриване на информация се нарича капсулиране на информация.

• Интерфейс

Член-функциите на класа rat са обявени като public. Те са видими извън класа и могат да се използват от външни функции.

Те се наричат интерфейс на класа.

ДЕФИНИРАНЕ НА КЛАС

- Декларация на клас
- Дефиниция на неговите член-функции

ДЕФИНИРАНЕ НА КЛАС

- Декларация на клас
- Дефиниция на неговите член-функции

```
* Възможно е член-функциите на класа да се дефинират в тялото на класа. class Test { int testFunc () { ... } } ;
```

В този случай те се третират като вградени.

ВГРАДЕНИ ФУНКЦИИ

- Кодът на тези функции не се съхранява на едно място, а се копира на всяко място в паметта, където има обръщение към тях.
- Използват се като останалите функции, но заглавието им се предшества от модификатора inline(при декларация и дефиниция).

```
Пример: inline int func(int a, int b) { return (a+b)*(a-b); }
```

ОБЛАСТ НА КЛАС

- Деклариран глобално започва от декларацията и продължава до края на програмата.
- Деклариран локално (вътре във функция или в тялото на клас) - всички негови член-функции трябва да са вградени (inline). В противен случай ще се получат функции, дефинирани във функция, което не е възможно.

- Дефиницията на клас не заделя памет за него.
 Памет се заделя едва при дефинирането на обект от класа.
- Достъпът до компонентите на обектите (ако е възможен) се осъществява чрез задаване на името на обекта и името на данната или метода, разделени с точка.

 Изключение от това правило правят конструкторите

- Кодът на методите на класа не се копира във всеки обект, а се намира само на едно място в паметта.
- По какъв начин методите на един клас "разбират"
 за кой обект на този клас са били извикани?

YKA3ATEN THIS

Компилаторът

 Преобразува всяка член-функция на даден клас в обикновена функция с уникално име и един допълнителен параметър - указателят this.

```
int rat::getNumer() {...} -> int rat::getNumer(rat* this) {...}
```

 Всяко обръщение към член-функция се транслира в съответствие първата част

```
rat n;
n.getNumer(); -> getNumer(&n);
```

YKA3ATEN THIS

```
Да направим функцията multRats член-функция на класа
Външна функция:
rat multRats(rat const & r1, rat const & r2) {
  rat r(
    r1.getNumer() * r2.getNumer(),
    r1.getDenom() * r2.getDenom());
  return r;
Вътрешна функция:
void rat::multRats(rat const & r1, rat const & r2) {
  numer = r1.numer * r2.numer;
  denom = r1.denom * r2.denom;
```

